

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, 9 και 10 και το άρθρο 10, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 ⁽¹⁾, και τα άρθρα 13, παράγραφος 1, 9 και 10 και το άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1037 ⁽²⁾, καθώς και ακύρωσε τιμολόγια αναλήψεως υποχρεώσεως και εν συνεχεία διέταξε τις τελωνειακές αρχές να εισπράξουν δασμούς, ως να μην είχε εκδοθεί και γνωστοποιηθεί στις τελωνειακές αρχές κατά τον χρόνο δηλώσεως των εμπορευμάτων για τη θύση τους σε ελεύθερη κυκλοφορία κανένα έγκυρο τιμολόγιο.

Προς στήριξη του προβαλλόμενου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι παράνομο το άρθρο 3, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1238/2013 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, καθώς και το άρθρο 2, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1239/2013 ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, τα οποία παρέχουν στην Επιτροπή την εξουσία να χαρακτηρίζει άκυρα τα τιμολόγια αναλήψεως υποχρεώσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1037 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 55).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1238/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική εισπράξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών τους στοιχείων (π.χ. κυψελών), καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 1).

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1239/2013 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2013, L 325, σ. 66).

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2017 — Spiegel-Verlag Rudolf Augstein und Sauga κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-116/17)

(2017/C 121/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Αμβούργο, Γερμανία) και Michael Sauga (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Koreng και T. Feldmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την μέσω επιστολής της 15ης Δεκεμβρίου 2016 κοινοποιηθείσα απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση των προσφευγόντων να τους χορηγηθεί πρόσβαση στα εξής δύο έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας: «The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case» (SEC/GovC/X/10/88a) και «The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels» (SEC/GovC/X/10/88b).

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση της αποφάσεως ΕΚΤ/2004/3 ⁽¹⁾

Οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι η ΕΚΤ δεν απέδειξε με επαρκή ακρίβεια ότι η δημοσιοποίηση των σχετικών εγγράφων θα υπονόμει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος σε σχέση με τη χρηματοπιστωτική, τη νομισματική ή την οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους.

Η εκ μέρους της ΕΚΤ προβαλλόμενη επαπειλούμενη υπονόμηση του δημοσίου συμφέροντος δεν είναι πλέον πράγματι ανησυχητική, δεδομένου ότι έχουν παρέλθει 6 και πλέον μήνες από την κατάρτιση των εγγράφων, το δε πλαίσιο έχει μεταβληθεί ουσιαστικά.

2. Δεύτερος λόγος: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 3, υποπαράγραφος 1, της απόφασης ΕΚΤ/2004/3
- Οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι τα επίμαχα έγγραφα δεν χρησίμευσαν στην προετοιμασία συγκεκριμένων αποφάσεων, αλλά εξυπηρέτησαν απλώς και μόνον τη γενικότερη διαμόρφωση της κοινής γνώμης και την ενημέρωση εντός της ΕΚΤ.
 - Δεν αναμενόταν, εξάλλου, ότι το ενδεχόμενο δημοσίευσης των εγγράφων θα εκφόβιζε εργαζόμενους της ΕΚΤ.
 - Επιπλέον, κατά την παρούσα κατάσταση δεν τίθεται, όσον αφορά τα επίμαχα έγγραφα, ζήτημα κακής επιρροής εκ μέρους τρίτων στις διαβουλεύσεις της ΕΚΤ.
 - Επιπροσθέτως, η ΕΚΤ δεν έλαβε επαρκώς υπόψη ούτε στάθμισε το δημόσιο συμφέρον στην πρόσβαση στην πληροφορία.
 - Τέλος, δεν αποκείται στην ΕΚΤ αλλά στον Τύπο, να καθορίσει πως εμπλουτίζεται ο δημόσιος διάλογος, γεγονός που απορρέει από την «αποστολή εποπτείας» της, όπως αυτή έχει αναγνωριστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

(¹) Απόφαση 2004/258/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ/2004/3) (ΕΕ 2004, L 80, σ. 42).

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2017 — Institute for Direct Democracy in Europe κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-118/17)

(2017/C 121/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Institute for Direct Democracy in Europe (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: E. Plasschaert και E. Montens, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016, καθόσον (i) αναστέλλει την καταβολή της επιδοτήσεως του 2017, συμπεριλαμβανομένης της καταβολής της προχρηματοδοτήσεως, (ii) περιορίζει το ποσό της προχρηματοδοτήσεως για την επιδότηση του 2017 σε ποσοστό 33 % του μέγιστου ποσού της επιδοτήσεως και (iii) εξαρτά την καταβολή του ποσού της προχρηματοδοτήσεως από τη σύσταση εγγυήσεως σε πρώτη ζήτηση, και, κατά συνέπεια, εξαρτά από όρο το άρθρο I.4.1 της απόφασης περί χορηγήσεως της επιδοτήσεως FINS-2017-28 που επισυνάπτεται στην εν λόγω απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

α) Όσον αφορά την απόφαση περί αναστολής της καταβολής της επιδοτήσεως του 2017 για το IDDE, συμπεριλαμβανομένου του ποσού της προχρηματοδοτήσεως

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του IDDE. Συγκεκριμένα, η απόφαση δεν ελήφθη από δίκαιη και αμερόληπτη αρχή, δεν δόθηκε στο IDDE η δυνατότητα δέουσας ακροάσεως ούτε πραγματική δυνατότητα να σχολιάσει και να αμφισβητήσει τις κατηγορίες που στρέφονταν εναντίον του.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 208, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, των κανόνων εφαρμογής του δημοσιονομικού κανονισμού, του άρθρου 8, στοιχείο α', της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του άρθρου II.13.2 της απόφασης περί χορηγήσεως της επιδοτήσεως. Συγκεκριμένα, η καταβολή της επιδοτήσεως του 2017 δεν μπορεί να ανασταλεί βάσει μη επαληθευθέντων ισχυρισμών που δεν σχετίζονται με την εν λόγω απόφαση και φέρονται να αφορούν μόνο την απόφαση περί χορηγήσεως της επιδοτήσεως του 2015. Επιπροσθέτως, η καταβολή της επιδοτήσεως του 2017 μπορεί να ανασταλεί μόνο για ελέγχους, οι οποίοι έχουν εν προκειμένω ήδη διεξαχθεί και ολοκληρωθεί χωρίς να έχει οριστικώς επιβεβαιωθεί ουδεμία από τις προβαλλόμενες υπόνοιες και ουδείς από τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς. Συνεπώς, η αναστολή πρέπει να αρθεί. Τέλος, οι προβαλλόμενες υποψίες και εικασίες δεν αρκούν για να δικαιολογήσουν οποιαδήποτε αναστολή της καταβολής.